

[Simonsen.]

standerne på et tidspunkt kørte så stærkt på, nemlig tvangsforflytninger. Den eneste måde, hvorpå man kunne forfølge det synspunkt, man her lægger for dagen, til ende, var ved at sige: hvis vi laver restriktioner, har vi kun én måde at hjælpe på, og det er at tvangsforflytte disse mennesker. Her ser vi bekræftet i praksis, at det altså ikke sker i fællesmarkedet, og vi ser til gengæld også et eksempel på en gammeldags arbejdsmarkedspolitik, som ikke har ret meget med realiteterne at gøre.

Man siger videre i udtalelsen, at man må frygte, at såfremt Danmark bliver medlem af EF, vil der komme en række engelske og italienske arbejdere til Danmark. Men hvad bygger man denne frygt på? Indtil for et år siden tog Danmark imod tusinder af gæstearbejdere fra Jugoslavien og Tyrkiet og Pakistan, og arbejdere var også meget velkomne til at komme fra Tyskland og fra Italien og fra England. De kom blot ikke. Sandheden er, at de kom ikke til Danmark, til trods for at der var arbejdspladser på det tidspunkt. Derfor er det en aldeles uholdbar påstand, at fordi Danmark bliver medlem af fællesmarkedet, vil arbejderne pludselig vandre herop i stort tal.

Hvad er da erfaringerne inden for Fællesskabet om disse arbejdskraftbevægelser? Det synes jeg nok det er vigtigt at se på, da Fællesskabet trods alt har eksisteret i 15 år og man derfor har nogle erfaringer. Det er netop, at arbejdskraften ikke er vandret efter højere sociale ydelser og ikke i ret stor udstrækning efter højere lønninger — eksemplet med Schweiz understreger jo dette. Man er primært, som det i og for sig altid sker, vandret de steder hen, hvor der er arbejdspladser til rådighed. Det er det, der er det centrale i denne sag. Hvis Danmark ikke har arbejdspladser til rådighed, er der heller ingen, der vil vandre til Danmark og strides med andre danskere om arbejdspladser.

Jeg synes også, det måske var meget vigtigt at prøve at se på, hvad Danmarks egen erfaring på disse områder er. Vi har været igennem en fase med gæstearbejdere, med hysteriske debatter osv., hvor vi ikke tidligere har kunnet få løst deres problemer. Men da vi endelig i foråret 1971 nåede frem til at kunne registrere, hvor mange gæste-

arbejdere vi havde i Danmark, hvad var da situationen? Da var situationen kort og godt den, at da var mange tusinde af gæstearbejderne forsvundet ud af landet lige så roligt og stille, som de var kommet ind. De var taget ud af landet på grund af den afmatning i beskæftigelsen, der var optræk til, og de forsvandt ud af landet, længe før end der overhovedet kunne blive tale om, at de kunne lukrere på den danske sociallovgivning med de ydelser, de kunne få derfra. Det var ikke det, der var tale om. Det var nedgangen i udbuddet af arbejdspladser, der fik disse mennesker til at vandre væk igen. Det tror jeg vi skal holde meget stærkt fast på, når vi diskuterer disse ting. Efter min mening er der kun hysteri og intet realistisk grundlag i diskussionen om, at den frie arbejdskrafts bevægelighed skulle få nogen som helst indflydelse på de danske arbejdsmarkedsforhold.

Må jeg dernæst nævne et andet punkt inden for dette afsnit, nemlig spørgsmålet om belastningen på det sociale system af mennesker fra andre EF-lande, der eventuelt vil tage arbejde i Danmark. Man bruger udtrykket, at denne belastning på vores sociale system også vil vise sig på det psykologiske plan. Ja, det har jo ikke meget med internationalt samarbejde og interesse for andre mennesker i denne verden at gøre. Jeg kan ikke lade være med at sige, at det i hvert fald står i en skærende kontrast til den debat, jeg nævnte før, som vi for 1-1½ år siden havde om gæstearbejderpolitikken. Dengang læste vi forsideartikler den ene dag efter den anden om, hvor uhyggeligt vi behandlede de mennesker, der kom her til landet, og jeg var enig i, at vi ikke behandlede dem ordentligt. Det var i stor udstrækning mennesker fra anti-EF-gruppen, som var med i denne hetz dengang og sagde: selvfølgelig skal udenlandske arbejdere have den samme behandling, når de kommer til landet og deltager i produktionen her, som danskerne får. Vil man fuldstændig forlade dette synspunkt, og har man fra modstandernes side fuldstændig overset, at der er noget, der hedder sociale konventioner, helt på tværs af økonomisk samarbejde i Europa? Sociale konventioner, der netop har til formål at sikre, at arbejdstagere fra andre lande, der kommer her til landet, får fornuftige sociale forhold at leve under, so-